

Előszó: nem kívánok politizálni, ezért kérem az olvasót, hogy ha ez felmerülne én mosom kezeimet. A honvédő tettek, az iszlám terjedésének megakadályozását serkentő végvári harcok, a muszlim ellenes harcok Európának már bizonyítottak. Így prókátor sem kívánok lenni. Az alábbi emlékezés egy legendáról és egy elpusztult településről szó.

Pusztamarót és az ehhez köthető legenda

A mohácsi csatavesztés (1526.augusztus 29.) után egyik legnagyobb török ellenes ellenállásra és a legkegyetlenebb leszámolásra került sor (1526.szeptember 15.-én) Pusztamarót környékén, a menekülő magyarok és az országot pusztító Szulejmán szultán rabló csapatai között.

A menekülő magyar katonák és a civil lakosok a Gerecse hegyég egyik völgyében elsáncolták magukat. A szekérvárral megerősített Marót település három napon át védekezett. Végül a török Budáról hozott ágyúkkal törték meg a magyarok ellenállását, egyes források szerint 20 -25 ezren haltak meg, gyereket, öreget, férfit és nőt koncoltak fel (a pontos létszám nem határozható meg, a régészek a tömegsírt sem fedezték még fel), sokan kerültek török rabságba is.

A csata emlékét őrzi a patak völgy mai neve is, az Emberölő-völgy.

A legenda szerint, a csata hevében, egy bizonyos Dobozi Mihály nevű Fejér megyei (Alcsútdoboz) kismes, feleségét, (Farmos Ilona) a lovára kapva menekült az üldöző törökök elől. Amikor a ló a terhet már nem bírta tovább cipelni, a felesége könyörgött neki, hogy ölje meg őt, nehogy a török kezére kerüljön, így a nő leugrott a lóról, a férje teljesítette kérését, keresztüldöfte kardjával, Dobozi Mihály pedig hősként esett el.

Székely Bertalan: Pusztamaróti harcok c. festménye

És a következő mondat talán a napjaink politikájáról szólhatna. Akkor ott (és az előző évtizedekben a végvári vonalakban harcoltak) a maróti csatában a magyar kismes Dobozi Mihály a hitét is védve, hősként

elvérezve állt ellent a töröknek- tulajdonképpen a muszlim (magyar elnevezése: muzulmán) vallás terjedésének.

A nem politizáló kedves olvasóban is felmerülhet az a gondolat, hogy Európa napjainkban (ideértve a Vatikánt is) milyen formában védi a katolikus vallást. Hát nem úgy, mint Dobozi Mihály kismemes tette.

Pusztamarót, ami még megmarat a Marót településből a geressei hegységben egy patak melletti erdő mentén lévő tisztáson, annak környékén található.

Gépkocsival Bajnáról, illetve Bajótról haladva egy nagyobb kanyarban található jobboldali, vagy iránytól függően baloldali útjelzőnél (alig olvasható táblánál) kell letérni, amely egy rossz minőségű, nehezen járható zúzottköves útra vezet, kb. 4 kilométert kell autózni, vagy gyalogolni a történelmi emlékhelyig. (Itt: esőbeálló, turistapihenő, erdészlak, faházás tábor., nyáron hétvégeken büfé üzemel).

Medvehagyma szezonban nagyon keresett a hely és annak erdős része - évente én is visszatérek ide -, érdemes a kék túra vonalán a bakancsos turistáknak (6 km) is felkeresni ezt a helyet.

Ma már csak egy apró, valaki(k) által gondozott temető jelzi, hogy itt egykoron lakott település volt.

A török dűlás után svábokat telepítettek be, de őket a II. viláégés után kitelepítették, a helyükre érkező bányászok pedig az 1970-es években teljesen elhagyták a települést, pusztá lett. Napjainkra megmaradt a kis temető egyik fejfán - 1780. év felirattal -, nyomokban még egy-két hegyoldali pince, és egy-egy öreg gyümölcsfát is találhatunk még.

A természetvédelmi terület itteni tisztásán áll a történelmi emlékmű, - Kovács György fertőhomoki szobrászművész alkotása - amely bemutatja és szimbolizálja a történelmi tragédiát. Sajnos sokunk által alig ismert ez az emlékhely. Csatangolásaink során legyen turista célpontunk.

(netyem)